

РЕШЕНИЕ

№ 2424

гр. София, 12.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **1600** по описа за **2024** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с чл.63, ал.1, пр.2 от ЗАНН.

С Решение № 5095 от 09.11.2023 г., постановено по НАХД № 15915/2022 г., Софийският районен съд е отменил Наказателно постановление № BG07052022/5800/P8-883/24.10.2022 г., издадено от Директора на Национално ТОЛ управление към Агенция "Пътна инфраструктура", с което на С. В. П. от [населено място], общ.Столична, ЕГН: [ЕГН], за нарушение на чл.179, ал.3а от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, е наложена глоба в размер на 1800 лв.; и е осъдил А. да заплати на С. В. П. разноски по делото в размер на 600 лв.

Недоволен от така постановеното решение е останал наказващият орган, който с касационна жалба, подадена в срок чрез пълномощника си юк.Г., обжалва същото. В жалбата се твърди, че съдебният акт е неправилен и необоснован, а нарушението е надлежно установено. От настоящия съд се иска да отмени касираното решение и да реши спора с потвърждаване на оспореното постановление. В с.з. касаторът не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба С. В. П., чрез адв.Д. е подал отговор на касационната жалба, в който я оспорва, а в с.з. се представлява от адв.К., който застъпва становище за нейната неоснователност. Моли за присъждане на съдебни и деловодни разноски по представен списък.

Представителят на СГП предлага касационната жалба да бъде оставена без уважение. Административен съд-София град провери правилността и обосноваването на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, при което намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна поради следните съображения :

Релевантните по спора факти и обстоятелства са правилно установени от решаващия състав на Съда и са последователно възпроизведени в мотивите на обжалваното решение. Възприетата от Съда фактическа обстановка е съобразена със събраните по делото доказателства.

Срещу ответника по касация е ангажирана административнонаказателната отговорност на основание чл.179, ал.3а ЗДвП при следната фактическа обстановка:

На 07.05.2022 г. в 09:19 ч, в направление излизане от територията на Република България, на ГКПП – К., е пристигнало ППС рег. [рег.номер на МПС] , вид: влекач „Скания Р450“, с обща техническа допустима максимална маса - над 12 т, управлявано от С. В. П.. След извършена проверка контролните органи на А. са установили, че на 23.04.2022 г. в 13:30 ч указаното ППС е засечено на път А6, км 60+705, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за същото не е заплатена дължимата пътна такса съгласно чл.10, ал.1, т.2 Закона за пътищата /ЗП/, за която се събира такса за изминато разстояние - ТОЛ такса, съгласно Приложение към т.1 на Решение №101 на Министерски съвет от 20 февруари 2020 г. за приемане на Списъка на републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние. За извършеното административно нарушение е генериран доказателствен запис (доклад) от електронната система по чл.167а, ал.3 ЗДвП, с приложени към него статични изображения във вид на снимков материал, съдържащ данни относно превозното средство, регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа и местонахождението на техническото средство. Контролните органи приели, че ППС е с обща технически допустима максимална маса над 12 т и се движи по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е дължима такса по чл.10, ал.1, т.2 ЗП.

За горното инспектор в ТД „Митница С.“ е съставила АУАН № BG07052022/5800/P8-883/07.05.2022 г., в който нарушението е квалифицирано по чл.179, ал.3а ЗДвП. Актът е връчен на П. на 27.05.2022 г. Административно-привлеченото лице не е подало писмено възражение срещу констатациите в АУАН.

Административнонаказващият орган е издал обжалваното пред районния съд НП № BG07052022/5800/P8-883/24.10.2022 г., с което е наложил на С. В. П. глоба в размер на 1 800 лв. на основание чл.179, ал.3а ЗДвП.

За да отмени наказателното постановление, Софийският районен съд е констатирал, че не е доказано на датата на нарушението (23.04.2022 г.) процесното ППС да е било управлявано от С. В. П.. Наред с това Съдът е приел, че размерът на наложеното административно наказание надхвърля изискването за пропорционалност.

Решението е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Доказателствата са подробно обсъдени в мотивите на първоинстанционното решение и от тях се налага безспорният извод, че касаторът не е извършил вмененото му във вина административно нарушение. Съдът е дал отговор на спорните въпроси по делото, като не е допуснал нарушения при събирането на доказателствата.

Правилно районният съд се е позовал на недоказан субект на нарушението, като е установил, че по преписката е установено единствено преминаването на ППС през точката на контрол, но не е доказано именно П. да е управлявал товарния автомобил на 23.04.2022 г. Следва да се има предвид, че липсата на направени възражения в акта не освобождава административнонаказващия орган от задължението да докаже по безспорен начин автора на деянието – нещо, което в случая не е направено.

Настоящият съд намира, че обжалваното постановление е издадено от некомпетентен орган. Съгласно чл.1891 ЗДвП наказателните постановления за административни нарушения по чл.179, ал.3-3в се издават от председателя на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" или оправомощени от него длъжностни лица. По делото на СРС е представена Заповед № РД-11-167/08.02.2021 г. на Председателя на УС на А., от която е видно, че органът е оправомощил Г. А. Т. - Началник отдел "Контрол и правоприлагане" в Национално ТОЛ управление към А., да издава наказателни постановления за административни нарушения по чл.179, ал.3-3в ЗДвП. В случая обаче НП е издадено от Директора на Национално ТОЛ управление към А., който не е компетентният орган да издава постановленията. Не води до различен извод обстоятелството, че на последно посочената длъжност от 11.08.2022 г. е преназначен именно Г. А. Т., защото от тази дата той е загубил качеството си Началник отдел "Контрол и правоприлагане" в Национално ТОЛ управление към А.. Компетентността за издаване на НП не е персонална, а е привързана към длъжността, заемана от наказващия орган.

Касационната инстанция намира, че в случая е допуснато и нарушение на чл.57, ал.1, т.5 ЗДвП, доколкото нормата на чл.179, ал.3а ЗДвП съдържа както материалноправна, така и санкционна разпоредба за конкретното административно нарушение.

Съгласно чл.179, ал.3а ЗДвП водач, който управлява пътно превозно средство от категорията по чл.10б, ал.3 от ЗП по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на ЗП, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер 1800 лв.

Посочените в АУАН и НП норми от Закона за пътищата, предвиждащи общи задължения за заплащане на ТОЛ такси, не представляват конкретно правило за поведение, което е нарушено от водача.

С разпоредбата на чл.139, ал.7 ЗДвП е въведено в задължение на водачите на ППС от категорията по чл.10б, ал.3 ЗП, преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупят маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползват, или да изпълнят съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 ЗП, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице. В цитираната в НП норма на чл.179, ал.3а ЗДвП е предвидена санкция за лицата, които управляват ППС, без да са изпълнили тези задължения.

Текстът на чл.139, ал.7 ЗДвП, съпоставен с този на чл.179, ал.3а от същия закон, налага извод, че водачът на ППС от категорията по чл.10б, ал.3 ЗП, към които спада и управляваното от ответника по касация към процесния период, е задължен да закупи маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползва, съобразно категорията на превозното средство, или да изпълни съответните задължения за

установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на ЗП за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа.

Задължително в съдържанието както на АУАН, така и на НП, е да бъде посочена нарушената материалноправна норма. Изискването на закона същата да бъде посочена има за цел да определи от една страна единството между нарушеното правило за поведение и твърдяното административно нарушение, и от друга страна да обезпечи извършването на контрол за законосъобразност. Липсата на посочена норма, която е нарушена, представлява съществено нарушение, тъй като нарушава правото на защита на санкционирания субект, поради което е самостоятелно основание за отмяна на НП. Районният съд е извършил правилна преценка на всички събрани доказателства по делото, в тяхната съвкупност, и в резултат на това правилно е обосновал извод за липса на осъществен състав на административно нарушение, като не е допуснал твърдяните закононарушения при преценката на доказателствата.

При извършена служебна проверка по чл.218, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс настоящата инстанция не констатира основания за отмяна на първоинстанционното решение, основаващи се на допуснати процесуални нарушения. Поради това обжалваното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на ответника по касация се дължат разноски в размер на 580 лв. на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН във вр.с чл.143 АПК, съобразно представения по делото договор за правна защита и съдействие, с договорено и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лв. При липса на обективизирано възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, на ответника следва да се присъдят разноски за адвокатско възнаграждение в размер 1000 лв. за производството пред касационната инстанция.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1, предл.първо от АПК Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5095 от 09.11.2023 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 15915/2022 г.

ОСЪЖДА Директора на Национално ТОЛ управление към Агенция "Пътна инфраструктура" да заплати на С. В. П. от [населено място], общ.Столична, ЕГН: [ЕГН], разноски по настоящото дело в размер на 1000 лв. (хиляда лева), като сумата следва да бъде възстановена от бюджета на Агенция "Пътна инфраструктура".

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.